Димом котиться весна,
Вітер гонить, віти клонить,
Краплі сонця в воду ронить
І рокоче, як струна.

Пахне хлібом і землею
Вогкий вітер-срібнокрил,
Річка,небо, суходіл
Стали синню однією.

Ти дорогу перейшла,
Повні відра похитнула...
Не одна весна минула,
Не остання ж і прийшла.

Березень, 1938 р., Ірпінь